

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1423/2020
23.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Малина Ђокић, адвокат из ..., против тужене Банке поштанска штедионица АД Београд, ради поништаја, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2558/19 од 14.11.2019. године, у седници одржаној 23.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2558/19 од 14.11.2019. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца и тужене за накнаду ревизијских трошкова.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П1 100/16 од 27.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се решење тужене о отказу уговора о раду број АО .. од 21.10.2016. године, поништи као незаконито и тужена обавезе да тужиоца врати на рад, као неоснован. Ставом другим изреке, одбачена је тужба тужиоца у делу захтева којим је тражио да се тужена обавезе да тужиоца врати на радно место које одговара његовој стручној спреми, као недозвољена. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака страна сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2558/19 од 14.11.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда првостепеног суда у ставу другом тако да гласи, да се одбија тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да тужиоца врати на радно место које одговара његовој стручној спреми, као неоснован. Ставом трећим изреке, одлучено је да одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу трећем изреке првостпене пресуде, остаје неизмењена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужилац због погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку доношења побијане пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је дана 07.10.2016. године упозорен на постојање разлога за отказ уговора о раду, а затим му је решењем тужене од 21.10.2016. године, престао радни однос због повреде радне обавезе предвиђене одредбом члана 179. став 2. тач. 1, 2. и 5. Закона о раду. Тужиоцу је стављено на терет да је у периоду од 10.10.2015. године до 20.07.2016. године, несавесним извршавањем радних обавеза у експозитури ... злоупотребио положај и прекорачио службена овлашћења, тако што је у више наврата без присуства клијената вршио неовлашћене трансакције исплате и уплате по девизиним штедним рачунима клијената, налозима за исплату и уплату, који нису потписани од стране клијента или овлашћеног лица, нити су евидентирани у штедним књижицама клијената. Тужилац у изјашњењу на упозорење, као и у току поступка није спорио да неке трансакције нису уписиване у штедне књижице клијената, јер им је излазио у сусрет уколико их тренутно са собом нису понели, али да о трансакцији постоји званична документација и то налог који клијент потписује својеручно. Међутим, како тужилац приликом обављања свог посла није поштовао процедуру и упутства за шалтерско пословање, јер у више наврата није у штедне књижице клијената уписивао извршене трансакције, па се стање на девизној штедној клијената није поклапало са налозима уплата – исплата потписаних од стране клијената, из којих разлога је сведок ББ и поднела кривичну пријаву против тужиоца, као и захтев за обештећење туженој, нижестепени судови су закључили да је тужилац својом кривицом учинио повреде радних обавеза, јер је несавесно и немарно извршавао радне обавезе, злоупотребио положај и прекорачио овлашћења.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, Врховни касациони суд је оценио да разлози ревизије којима се указује на погрешну примену материјалног права нису основани, те да су судови правилно оценили да описано понашање тужиоца приликом обављања посла, у наведеном периоду, представља повреду радне обавезе прописане уговором о раду и отказни разлог из члана 179. став 2. тачка 1, 2. и 5. Закона о раду, а из којих разлога је тужбени захтев тужиоца правилно одбијен у целости као неоснован.

Одредбом члана 179. став 2. тач. 1, 2. и 5. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр.75/14) прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то ако неавесно или немарно извршава радне обавезе, ако злоупотреби положај или прекорачи овлашћења или ако учини другу повреду радне обавезе утврђену општим актом, односно уговором о раду.

Одредбом члана 35. став 2. Процедуре за шалтерско пословање по основу динарске и девизне штедне са клијентима физичким лицима, предвиђено је да су запослени дужни да у извршавању радних обавеза поступају на начин прописан овом

Процедуром и одговорни су за спровођење ове Процедуре, у делу послова који су им поверени.

Упутствима за шалтерско пословање по основу девизне штедње са клијентима физичким лицима, предвиђено је између осталог, да запослени поред штампе налога за исплату врши штампу и у девизној штедној књижици клијената.

Супротно ревизијским наводима, тужилац је својом кривицом учинио повреду радне обавезе, јер је поступао противно предвиђеној процедури пословања, те наводи ревизије да је сведок ББ мењала свој исказ, као и да је увек потписивала налог за исплату, није од утицаја, с обзиром да је обавеза тужиоца била да након пружене информације и трансакције клијенту исту упише и у штедну књижицу, а што он није учинио, а такође, из саме ревизије произлази да је оваквим својим понашањем тужилац стварао забуну код клијената.

Како је неоснован тужбени захтев за поништај отказа уговора о раду, то је правилно одбијен и захтев тужиоца за враћање на рад, с обзиром на акцесорни карактер тог захтева.

Одлука о трошковима парничног поступка донета је правилном применом одредби члана 153. и 163. ЗПП. Такође, одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка, с обзиром да тужилац није успео по изјављеној ревизији, а да одговор на ревизију не представља нужни трошак.

Из наведених разлога, а правилном применом одредбе члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић